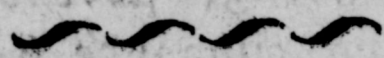

Römparnes mor!
Och du i wanmakt trånar?
Herrlig och stor,
Du dock af andra lånar!
Ulfwar i lynne, sparsam drägt,
Enkla och tarfliga seder,
Glärdens färdkraft och restlig slägt
Förr woro Göthernas heder.

Kraftfulla tid,
Då gyljarne i hudar
Drogo till strid
För wallmarsklädda brudar:
Då man sin wän med stoltbet bjöd,
Både till Bröllopp och Barnsöl,
Blott på en stänka hembrugdt mjöd,
Eller ett brusande Marsöl.

O, kom igen
Till Manhemns fåra bygder!
Kom till oss än
Med fädrens glömda dygder!
Vjud våra anspråk och begär
Wid våra gränser sig sluta;
Måttlighet Frodes guldquarn är,
Umbära — konsten att njuta.

Sålas i Bruzelii Bollåder för 1 R. B. 10.

Uppsala, tryckt hos Em. Bruzelius, 1827.

Den Swenska Wisan.

Bland alla land på denna jord
Det bästa är Norden, vår Swenska Nord,
Så rik på himlens häfwer.
Der fins ej Edderns öfwerflöd,
Men jern och karlar, malt och bröd,
Och flickor se'n Guds gåfwer.

Bland alla språk på denna jord
Det bästa är språket i Swerges Nord:
Det har sin stråfwa sida;
Men ordet aldrig brista kan,
Der hjertan tala med hwarann,
Som njuta eller lida.

Bland alla flickor på vår jord
Den bästa är flickan i Swerges Nord;
En nattfiol i lunden,
Den doftar skönt, men lagom blott,
Har ej, som rosen, törnen fått,
Och blommor långa stunden.

Bland alla hustrur på vår jord
Den bästa är hustrun i Swerges Nord,
Så utan till som innan;
Hon skaffar hemma, god som gull,
Sin gryta och sin wagga full,
Och gör en hjälp af quinnan.

Bland alla seder på vår jord
Den bästa är seden i Swerges Nord,
En sed af ägta slaget;
Frihopp och själ, och hyddans frid,
Och skämt och alfwar i sin tid,
Och bågarn rundt fring laget.

Ga, lefwe all den wida jord!
Den bästa för Swensken är Swerges Nord;
Han håller den i heder,
Och lemnar gerna grannen rätt,
Att wälja land och lefnadsfätt
Och byta tro och seder.

(Mel. Götterne fordomdags)

Nyftbort war fordomdags Götternas mod;
Udelt för frihet de gäto sitt blod:

Göthen i dag
Har samma lag;
Heldre än slaf,
Stupar han fri på fädernas graf.

Fordomdags tårnan på Skandiens
Helsades folkslagens skönaste md:

Hon än i dag
Har samma lag,
Dyrkade fön!
Du ger förtjensten dess ljuswaste lön.

Dryckshornet fordom war Götternas bål,
Och för sin Drott framför allt deras skål:

Vi än i dag
Ha samma lag;
Klinga och sjung!
Skål för vår hjelte och älskade Kung!

Skålen för Furstliga Unglingen sjung,
Som våra barn skola äga till Kung!

Kraftfull och mild,
Är han en bild
Utaf sin Far;
Lefwe vår Kronprins! lefwe Oskar!

Swerige.

(Mel. I detta Lag.)

I granens skugg
Jag skådar ut åt fjellet.
Sverige, min bygd!
Du står på gamla stället.
Än utaf ar och wimplar frönt,
Sänks du med dalar och sjöar;
Än, mera wildt och nordiskt skönt,
Höjs du med fullar och dar.

Ej rankans stam
Bekläder dina tufwor;
Skuggt frypa fram
Wid jorden dina drufwor.
Fjettrade armar guldbets skatt
Ur dina klippor ej twinga:
Jernmalmen blott i denna natt
Mognar för bill och för klinga.

Fins dock ett land,
För hwilket du ger wika?
Rik är din strand
Och dina skogar rika;
Frist är din lust, din himmel ljus
Med sina stjerndiamanter,
Och så bögtydligt flodens brus
Från dina gungande branter.

Än dina fält,
Wälsignade och fria,
Genljuda fält
Af stordarns sång och lia.
Skänka ej dina trefna bin
Blommornas näftar i hornet?
Såser ej fröjd i björkens win,
Styrka i musten af kornet?